

Nový foťák

Konečně zase trochu klidu! – Miluji sice vnoučata, zvláště pak dvouletého Mikyho, nade vše, ale na druhou stranu mě dokáže neustálé sledování chlapečka a odpovídání na jeho všetečné otázky jaksepatří utahat. A navíc – mám nový foťák a chtěl bych se s ním zevrubně seznámit, než našeho „chlapénka“ budu moci úspěšně fotografovat!

Jako zázrakem jsem se vyskytl (ovšem při mé takřka pravidelné návštěvě) v ostravském obchodním domě Laso v prodejně foto v okamžiku, kdy se ve vitrině objevil mnou vysněný přístroj jako výběhový typ za značně sníženou cenu. Nemohl jsem se od vitriny odtrhnout, ovšem v tomto okamžiku jsem nemohl manželce objasnit, o co jde. S tím jsem začal až v autobuse cestou z divadla; musel jsem přísahat, že je to naposledy v životě, a že se taková příležitost už nikdy nemusí vyskytnout. Protože mám v takovémto přesvědčování téměř půlstoletou praxi, je nasnadě, že jsem nakonec uspěl – a to byl začátek další horečnaté akce.

Šlo totiž o to, aby se nenašel jiný zájemce, protože přístroj byl jediný exemplář k mání. Takže jsem hned druhý den začal přímo detektivním způsobem pátrat po telefonním čísle předmětného obchodu. Po tomto úspěšném prvním kroku jsem musel přesvědčit prodavačku, aby mi přístroj odložila – na čtrnáct dní (kdy jsme měli znovu přijet do Ostravy do divadla) to prý nepřichází v úvahu, maximálně na týden.

Takže jsme další den nastartovali auto a hurá do Ostravy ! Chvíli jsme hledali místo na parkovišti, ale pak už to šlo ráz na ráz: sympatická prodavačka už o nás věděla, přístroj byl připravený i s částečně nabitou baterií, navíc ji zřejmě potěšilo, že se v mém případě nemusí zabývat banalitami typu „toto je spoušť, při namáčknutí do prvního dorazu se zamkne zaostření...“, ale mé dotazy šly přímo k objasnění rozdílů od přístroje, který jsem držel v ruce

Nevěřil jsem svému štěstí – o tomto přístroji jsem dosud jen snil. Přesto, že neměl všechny technické finesy dvojnásobně drahých bratříčků, bohatě splňoval mé nároky na špičkový digitál. Tu noc jsem toho moc nenaspal – kochal jsem se rozdíly proti mým dosavadním „strojovným“ – jasně svítící displej mě uváděl do vytržení! Matně černé tělo přístroje, na rozdíl od stříbřitého předchůdce, je sametové, velmi příjemné na omak a o poznání menších rozměrů i váhy. Variabilnost nastavení jednotlivých parametrů je nevídaná, ale pro běžné fotografování nebylo nutné až do těchto detailů jít: stačí nastavit expoziční automatiku na „P“, tj. program – a o více se nemusíte starat. Pro mou specializaci, fotografování v divadle, jsem nastavil jednotlivé parametry obdobně jako u předchozího Lumixu – fungovalo to pouze s malými korekcemi, které jsem „vychytal“ během asi půl roku. Na rozdíl od všech ostatních digitálů v mé sbírce (mám jich už kolem třiceti!) má nabíjecí akumulátor opravdu velkou výdrž a ani jsem nakonec nemusel shánět ještě rezervní kus.

Zdá se, že tento přístroj je opravdu vrchol, se kterým vystačím, pokud jej udržím v rukou (abych nemusel říkat ...až do smrti...) a neustále objevuji nové a nové možnosti jeho použití.